# OPINIA RZECZNIKA GENERALNEGO
# JÁNA MAZÁKA
## przedstawiona w dniu 6 marca 2007 r. [1]

1. Niniejsza sprawa dotyczy klasyfikacji taryfowej kart dwufunkcyjnych sieciowo-modemowych umożliwiających dostęp do sieci lokalnej LAN (z ang. Local Area Network) (na przykład intranetu przedsiębiorstw), a także do sieci rozległej WAN (z ang. Wide Area Network) (na przykład internetu). Trybunał ma zasadniczo rozstrzygnąć, czy ww. produkty należy objąć należnościami celnymi jako maszyny do automatycznego przetwarzania danych (komputery osobiste) (pozycja 8471), czy też jako aparaturę telekomunikacyjną (pozycja 8517). Znaczenie w sprawie ma między innymi fakt, czy rzeczone produkty pełnią „specyficzną funkcję".

## I — Ramy prawne

2. Kwestia kwalifikacji celnej produktów elektronicznych (a w szczególności informatycznych) wydaje się stanowić przedmiot istotnej różnicy zdań. Nie jest to jednak pierwszy raz, kiedy problematyka ta została podniesiona przed Trybunałem [2]. Trybunał już bowiem rozstrzygał wielokrotnie zagadnienia z tego zakresu. Wymienię tu w szczególności sprawy Peacock i Cabletron [3]. Jednakże uważam, że — jak to wykażę poniżej — zbyt ścisłe stosowanie ww. orzecznictwa Trybunału w sprawie takiej jak ta może okazać się sprzeczne z celem klasyfikacji celnej.

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej [4] ustanowiło w załączniku nr 1 nomenklaturę towarów zwaną „Nomenklaturą Scaloną" (zwaną dalej „CN") opartą na Zharmonizowanym Systemie Oznaczania i Kodowania Towarów

1 — Język oryginału: angielski.

2 — W 1999 r. w sprawie C-339/98 Peacock, w której wyrok został wydany w dniu 19 października 2000 r. (Rec. str. I-8947, pkt 13 opinii), rzecznik generalny Jacobs zauważył, że „rozwój sieci lokalnej LAN oraz zbieżność technologii używanej do komputerowego przesyłania danych i w telefonii wywołuje niepewność co do tego, w którym miejscu dokładnie należy dokonać rozróżnienia pomiędzy dwoma systemami".

3 — Wyrok z dnia 10 maja 2001 r. w sprawie C-463/98 Cabletron, Rec. str. I-3495.

4 — Dz.U. L 256, str. 1.

(zwanym dalej „HS”) [5]. Wersję CN obowiązującą w okresie właściwym dla zdarzeń będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym stanowi jej wersja zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3009/95 [6] obowiązującym od dnia 1 stycznia 1996 r.

4. Sekcja XVI [7] załącznika nr 1 zawiera działy 84 i 85 [8], które mają znaczenie dla niniejszej sprawy. Pozycja 8471 CN obejmuje „maszyny do automatycznego przetwarzania danych i urządzenia do tych maszyn; czytniki magnetyczne lub optyczne, maszyny do zapisywania zakodowanych danych na nośnikach danych oraz maszyny do przetwarzania takich danych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone” [tłumaczenie nieoficjalne, podobnie jak wszystkie cytaty z tego rozporządzenia przytoczone poniżej]. Z drugiej strony, pozycja 8517 CN ma następujące brzmienie: „Aparatura do telefonii i telegrafii przewodowej, włączając przewodowe aparaty telefoniczne ze słuchawką bezprzewodową oraz aparatura telekomunikacyjna do systemów przewodowych na prąd nośny lub do systemów przewodowych cyfrowych, elektryczna; wideofony” [9].

5 — Zharmonizowany System Oznaczania i Kodowania Towarów został wprowadzony w życie międzynarodową konwencją z dnia 14 czerwca 1983 r., zatwierdzoną w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, str. 1). CN przejęła sześciocyfrowe pozycje i podpozycje, a jedynie siódma i ósma cyfra wprowadza dodatkowe podpodziały charakterystyczne dla CN. Stąd dzięki CN spełnione są wymagania wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej i statystyk handlu zewnętrznego Wspólnoty. Należy dodać, że załącznik nr 1 jest zmieniany co roku ze skutkiem od dnia 1 stycznia.

6 — Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3009/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. zmieniające załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 319, str. 1). To rozporządzenie Komisji wprowadziło zasadnicze zmiany do HS.

7 — Tytuł sekcji XVI brzmi: „Maszyny i urządzenia mechaniczne […]”.

8 — Pierwszy z nich obejmuje „reaktory jądrowe, kotły, maszyny […]”, drugi „maszyny i urządzenia elektryczne […]”.

9 — Pozycje CN oraz reguły interpretacji w wersji zmienionej rozporządzeniem Komisji nr 3009/95, ww. w przypisie 6.

5. Zgodnie z ogólnymi regułami interpretacji CN zawartymi w części I tytułu 1 A tego dokumentu (zwanymi dalej „ogólnymi regułami”) [10]:

„3. Jeżeli stosując regułę 2b) lub z innego powodu, towary pozornie mogą być klasyfikowane do dwu lub więcej pozycji, klasyfikacji dokonać należy w sposób następujący:

a) pozycja określająca towar w sposób najbardziej szczegółowy ma pierwszeństwo przed pozycjami określającymi towar w sposób bardziej ogólny. W przypadku gdy co najmniej dwie pozycje odnoszą się tylko do części materiałów czy substancji zawartych w mieszaninie lub w wyrobie złożonym albo tylko do części towarów w zestawach

10 — Sześć ogólnych reguł stosuje się w porządku hierarchicznym (co oznacza, że regułę 1 stosuje się przed regułą 2, regułę 2 przed regułą 3 itd.). Z tego wynika, że najważniejszą regułą jest reguła 1, zgodnie z którą: „Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; dla celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami”. Reguła 6 stanowi: „Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich oraz, odpowiednio, zgodnie z powyższymi regułami, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej”.

przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, pozycje te należy uważać za równorzędne, nawet gdy jedna z nich określa dany wyrób w sposób bardziej szczegółowy lub bardziej pełny;

b) do wyrobów stanowiących mieszaniny, wyrobów składających się z różnych materiałów lub wytworzonych z różnych komponentów oraz wyrobów stanowiących komplety do sprzedaży detalicznej, których klasyfikacja w myśl reguły 3a) nie może być przeprowadzona, należy stosować pozycję obejmującą materiał lub komponent decydujący o zasadniczym charakterze wyrobu, jeżeli takie kryterium jest możliwe do zastosowania;

c) jeżeli nie można przeprowadzić klasyfikacji według zasad określonych w regule 3a) lub b), należy stosować pozycję, która w kolejności numerycznej jest ostatnia z pozycji możliwych do zastosowania.

4. Towary, które nie mogą być klasyfikowane zgodnie z powyższymi regułami, powinny być klasyfikowane do pozycji odpowiednich dla towarów, do których są najbardziej zbliżone".

6. Uwaga 3 do sekcji XVI i uwaga 5 do działu 84 CN przewidują odpowiednio:

„3. Jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, zespoły maszyn, które składają się z dwóch lub więcej maszyn połączonych w jedną całość, oraz inne maszyny zaprojektowane do wykonywania dwóch lub więcej funkcji wzajemnie się uzupełniających lub funkcji alternatywnych należy klasyfikować tak, jakby składały się tylko z tej części składowej lub jako będące wyłącznie tą maszyną, która wykonuje funkcję podstawową".

„5. A. Dla potrzeb pozycji nr 8471 pojęcie »maszyn do automatycznego przetwarzania danych« oznacza:

[…]

c) maszyny hybrydowe, składające się z maszyny cyfrowej z układami analogowymi lub z maszyny analogowej z układami cyfrowymi.

B. Maszyny do automatycznego przetwarzania danych mogą mieć

postać systemów składających się ze zmiennej liczby odrębnych urządzeń. Z zastrzeżeniem lit. E) poniżej, urządzenie należy uważać za część kompletnego systemu, jeśli spełnia wszystkie następujące przesłanki:

a) jest z rodzaju wyłącznie lub zasadniczo stosowanego w systemie automatycznego przetwarzania danych;

b) może być przyłączane do jednostki centralnej bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego urządzenia lub większej liczby innych urządzeń oraz

c) jest zdolne do przyjmowania lub dostarczania danych w takiej postaci (kodów lub sygnałów), która może być wykorzystana przez ten system.

C. Oddzielnie zgłaszane urządzenia maszyn do automatycznego przetwarzania danych należy klasyfikować w pozycji 8471.

[…]

E. Maszyny spełniające specyficzne funkcje inne niż przetwarzanie danych i zawierające maszynę do automatycznego przetwarzania danych lub współpracujące z nią należy klasyfikować do pozycji odpowiednich do ich indywidualnych funkcji lub, jeśli nie ma takiej możliwości, do pozycji pozostałych".

7. W skład Światowej Organizacji Celnej (zwanej dalej „WCO") wchodzi Komitet Zharmonizowanego Systemu, w którym Wspólnota Europejska reprezentowana jest, jako strona Konwencji HS, przez Komisję. Zadanie Komitetu HS polega w szczególności na proponowaniu zmian do tej konwencji oraz przygotowywaniu do niej not wyjaśniających, opinii klasyfikacyjnych lub innych opinii dotyczących interpretacji i formułowaniu zaleceń w celu zapewnienia

jednolitości interpretacji i stosowania HS [11]. Komisja także przygotowuje uwagi wyjaśniające do CN. Uzupełniają one noty wyjaśniające do HS.

## II — Stan faktyczny, przebieg postępowania i pytania prejudycjalne

8. Niniejsza sprawa dotyczy kart dwufunkcyjnych sieciowo-modemowych PCMCIA typu OC 2232 i OC 3232 do komputerów przenośnych (zwanych dalej „GoCards" lub „kartami"), których przywozu dokonywała spółka Olicom A/S (zwana dalej „Olicom") w latach 1996–1999 [12]. Każda GoCard posiada interfejs PC zgodnie ze standardami PCMCIA. Karty są „dwufunkcyjne" w tym sensie, że każda posiada interfejs LAN i interfejs WAN (modem) umożliwiające komputerowi osobistemu komunikację z innymi komputerami za pomocą sieci [13]. Istnieje zatem jednostka, która odbiera, przetwarza i przesyła dane pomiędzy połączonymi w sieć komputerami osobistymi. CN odnosi się do „maszyn do automatycznego przetwarzania danych" i pojęcie to używane jest zamiast „komputerów" lub „PC", podobnie jest z HS. Dlatego też w mojej opinii będę używał ww. terminus technicus lub jego skróconej wersji „maszyna do przetwarzania danych".

9. Z postanowienia odsyłającego wynika, że GoCards stanowią zwykłe rozwinięcie podstawowych kart LAN i są pomyślane w taki sposób, że funkcja WAN (modem) nie działa bez funkcji LAN (Token Ring). Ta ostatnia działa jednak bez względu na to, czy funkcja WAN została usunięta, czy nie [14].

10. Olicom, spółka duńska, dokonując przywozu urządzeń sieciowych, w szczególności

11 — Mimo że nie mają mocy wiążącej, zazwyczaj uznawane są jako wyznaczniki. Zobacz wyrok z dnia 10 grudnia 1998 r. w sprawie C-328/97 Glob-Sped, Rec. str. I-8357, pkt 26 i z dnia 6 listopada 1997 r. w sprawie C-201/96 LTM przeciwko FIRS, Rec. str. I-6147, pkt 17 i przywołane w nich orzecznictwo.

12 — Pełna nazwa pierwszej karty brzmi: „GoCard 2232 Eth/Modem 336 PC Card", drugiej — „GoCard 3232 TRN/Modem 336 PC Card". „Eth" i „TRN" oznaczają Ethernet i Token Ring, które to technologie, w chwili wprowadzania kart do obrotu, były wiodącymi technologiami w dziedzinie komunikacji na poziomie sieci lokalnej.

13 — PCMCIA oznacza Personal Computer Memory Card Industry Association [organizacja sektora kart pamięci do komputerów osobistych]. GoCards mogą być więc łatwo umieszczone w każdym przenośnym komputerze osobistym (odpowiadającym standardem) w przeznaczonych do tego celu wejściach. Urządzenie LAN, jak sama nazwa wskazuje, służy do komunikacji na poziomie lokalnym, na przykład w intranecie. Natomiast urządzenie WAN służy do komunikacji o szerokim zasięgu, stąd jego przeznaczenie do sieci zewnętrznej, w szczególności internetu. Specyfikacja produktu zawiera informację, że „charakter modemu pozwala użytkownikom, którzy podróżują lub pracują w domu, na połączenie z serwerem w celu dostępu do danych dotyczących przedsiębiorstwa, poczty elektronicznej, BBS i innych serwisów publicznych za pośrednictwem publicznej sieci telefonicznej lub analogowego telefonu komórkowego".

14 — W zakresie bliższych informacji i wyjaśnień dotyczących kart sieciowych, tj. LAN, WAN i ich szerszego kontekstu, odnoszę się do sprawy Peacock i Cabletron, które dotyczą kart sieciowych LAN i odpowiednio urządzeń LAN. W szczególności zobacz opinię rzecznika generalnego Jacobsa do ww. w przypisie 2 sprawy Peacock, na przykład jej pkt 10–18 i 39–40; a także w pewnym zakresie jego opinię do ww. w przypisie 3 sprawy Cabletron, pkt 3–10.

będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym GoCards, klasyfikowała je jako urządzenia do przetwarzania danych w pozycji 8473/71. Spółka dokonywała przywozu także GoCards posiadających jedynie funkcję LAN, które także były klasyfikowane w pozycji 8471. Komisja przyjęła dwa rozporządzenia nr 1638/94 [15] i 1165/95 [16], zgodnie z którymi w szczególności produkowane urządzenia LAN, tj. adaptatory, adaptatory łącznikowe, nadajniki-odbiorniki, karty pośrednie, należy klasyfikować do pozycji 8517 CN zamiast do pozycji 8471 CN, co skutkowało zwiększeniem mających zastosowanie należności celnych. Decyzją z dnia 16 marca 1999 r. Told- og Skatteregion Helsingør (regionalny urząd celno-podatkowy w Helsingør) wszczął postępowanie w celu pokrycia retrospektywnego należności celnych od spółki Olicom za GoCards. Spółka Olicom wniosła odwołanie od tej decyzji w dniu 16 czerwca 1999 r.

11. W wyroku w sprawie Cablerton Trybunał stwierdził jednak nieważność ww. dwóch rozporządzeń Komisji w zakresie dotyczącym klasyfikacji adaptatorów, adaptatorów łącznikowych, nadajników-odbiorników i kart pośrednich. W następstwie tego wyroku Komisja przyjęła wytyczne dotyczące gamy produktów oraz zwrotu należności celnych w tej sprawie [17]. Wówczas władze zwróciły cło za GoCards posiadające jedynie funkcje LAN, ale twierdziły nadal, że karty posiadające funkcje LAN i WAN należy klasyfikować jako karty WAN. Po wyczerpaniu drogi odwołań administracyjnych spór dotyczący klasyfikacji w dniu 14 kwietnia 2003 r. został wniesiony przed Østre Landsret.

12. W dniu 11 listopada 2004 r. Komitet kodeksu celnego (zwany dalej „komitetem") zebrał się w celu wysłuchania stanowiska spółki Olicom. Następnie w dniu 10 stycznia 2005 r. komitet wydał opinię stwierdzającą, że karty będące przedmiotem sporu należy klasyfikować w CN w pozycji 8517. Komitet oparł swoje wnioski na tym, że karty nie pełnią podstawowej funkcji [18].

13. Postanowieniem z dnia 9 marca 2006 r. Østre Landsret (duński okręgowy sąd wschodni, piętnasta izba, Kopenhaga)

15 — Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1638/94 z dnia 5 lipca 1994 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 172, str. 5).

16 — Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1165/95 z dnia 23 maja 1995 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 117, str. 15).

17 — Wytyczne Komisji z dnia 12 lutego 2002 r. dotyczące gamy produktów oraz zwrotu należności celnych w sprawie C-463/98 Cabletron (TAXUD/1666/2002).

18 — Zgodnie z postanowieniem odsyłającym stanowisko komitetu miało opierać się na nieprawidłowym założeniu, że strony zgodziły się, że omawiana funkcja WAN jest specyficzną funkcją w postaci przeznaczenia w telefonii stacjonarnej. Komisja jednak odpiera ten argument jako będący wynikiem nieporozumienia: nie można wywieść z opinii komitetu, że strony uzgodniły, iż modem stanowi „specyficzną funkcję" w rozumieniu uwagi 5 lit. E) CN. Jeżeli komitet był tego zdania, cała sprawa byłaby pozbawiona sensu, ponieważ dokładnie co do tego elementu strony się nie zgadzają.

zawiesił postępowanie i skierował do Trybunału następujące pytania prejudycjalne:

„1. Czy interpretacji załącznika nr 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej, zmienionego rozporządzeniem [Komisji] nr 3009/95, należy dokonywać w ten sposób, że karty dwufunkcyjne sieciowo-modemowe, takie jak będące przedmiotem zawisłego przed sądem krajowym sporu, są od dnia 1 stycznia 1996 r. objęte należnościami celnymi jako maszyny do automatycznego przetwarzania danych w pozycji 8471, czy też jako aparaturę telekomunikacyjną w pozycji 8517?

W związku z tym Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest także proszony o zajęcie stanowiska w kwestii, czy pojęcie »specyficznej funkcji« w rozumieniu uwagi 5 lit. E) do działu 84 Nomenklatury Scalonej zmienionego rozporządzeniem nr 3009/95 należy interpretować w ten sposób, że ze względu na sam fakt zastosowania tych kart do WAN należy dokonać ich klasyfikacji do pozycji innej niż 8471, czy też że klasyfikacji do pozycji innej niż 8471 należy dokonać tylko w przypadku, gdy funkcja WAN może działać niezależnie od maszyny do automatycznego przetwarzania danych.

2. Jeśli Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich dojdzie do wniosku, że zastosowanie karty dwufunkcyjnej sieciowo-modemowej do WAN jest funkcją specyficzną, jest on proszony o zajęcie stanowiska w kwestii, czy dla klasyfikacji taryfowej ma znaczenie fakt, iż podstawową funkcją tej karty jest zastosowanie jej do LAN".

## III — Ocena

### A — *Argumenty stron*

14. Zgodnie z postanowieniem odsyłającym Olicom (strona skarżąca w postępowaniu przed sądem krajowym) twierdzi, że karty należy zaklasyfikować jako maszyny do przetwarzania danych do pozycji 8471 w związku z tym, że nie pełnią one żadnej „specyficznej funkcji". O ile strony zgadzają się co do tego, że trzy warunki z czterech z wyroku w sprawie Cabletron [19] zostały speł-

19 — Wyżej wymieniony w przypisie 3, pkt 17. Ustalając te cztery warunki, Trybunał zasadniczo orzekł, kiedy karty sieciowe należy zaklasyfikować jako maszyny do przetwarzania danych do pozycji 8471.

nione, rozbieżność istnieje co do spełnienia także czwartego warunku: „4. Osprzętowanie nie ma żadnej funkcji, którą mogłoby pełnić bez pomocy urządzenia do automatycznego przetwarzania danych". W następstwie wyroków w sprawie Cablerton i Peacock [20] urządzenie komunikacyjne w szczególności w postaci karty sieciowej, która aby móc spełniać swą funkcję [21], potrzebuje maszyny do przetwarzania danych, podlega stawce celnej dla pozycji 8471 [22] — w przeciwieństwie do na przykład telefonu komórkowego, który niezależnie pełni funkcję komunikacyjną. W każdym razie Olicom twierdzi, że należy jednak zastosować pozycję 8471 z powodu podstawowej funkcji (LAN) pełnionej przez karty, jako że stanowią one zwykłe rozwinięcie podstawowych produktów LAN. Spółka Olicom nie zgadza się z twierdzeniem Komitetu kodeksu celnego.

15. Skatteministeriet (strona pozwana w postępowaniu przed sądem krajowym) i Komisja argumentują, że właściwą klasyfikację kart stanowi pozycja 8517 w związku z tym, że pełnią one specyficzną funkcję. Uwaga 5 lit. E) do działu 84 stoi na przeszkodzie klasyfikacji w pozycji 8471, ponieważ dzięki wbudowanemu modemowi mogą one przesyłać dane niezależnie od maszyny do przetwarzania danych. Fizyczne podłączenie do maszyny do przetwarzania danych nie oznacza, że karty nie pełnią specyficznej funkcji per se, w związku z tym że funkcja WAN jest niezależna od maszyny do przetwarzania danych i jej funkcji. Zarówno Skatteministeriet, jak i Komisja [23] podnoszą, że czwarty warunek z wyroku Cabletron nie został spełniony.

B — *Pytanie pierwsze*

16. W pytaniu pierwszym sąd krajowy dąży do ustalenia, czy karty należy klasyfikować

20 — Wyżej wymieniony w przypisie 2, pkt 16.

21 — Jako że maszyna do przetwarzania danych przesyła kartom prąd elektryczny, instrukcje, a także inne dane konieczne dla ich funkcjonowania, nie są one w stanie działać bez wsparcia ze strony maszyny do przetwarzania danych (komputera osobistego) i odpowiedniego programu (sterownika). Zarówno LAN, jak i WAN wymagają, aby karty były fizycznie podłączone do maszyny do przetwarzania danych.

22 — W związku z tym, że jedynym przeznaczeniem kart jest przesyłanie danych pomiędzy maszynami do przetwarzania danych, zgodnie z orzecznictwem nie może chodzić o „specyficzną funkcję" w rozumieniu uwagi 5 lit. E); funkcja modemu niczego nie zmienia w tym względzie. Funkcje LAN i WAN są zbliżone w tym sensie, że obydwie przesyłają/odbierają dane pomiędzy maszynami do przetwarzania danych w ramach sieci, jedyna różnica polega na tym, że LAN obejmuje sieć lokalną, podczas gdy WAN sieci zewnętrzne, w tym przede wszystkim internet.

23 — Wyżej wymienione wytyczne Komisji stanowią, że jeśli cztery warunki nie są spełnione, produkt jest klasyfikowany gdzie indziej niż do pozycji 8471, najprawdopodobniej do pozycji 8517 (odpowiednio zgodnie z wytycznymi: 1) ze specyficzną funkcją ma się do czynienia wtedy, gdy produkt może stanowić wsparcie komunikacji pomiędzy sieciami komputerowymi za pomocą linii telefonicznych lub technologii telekomunikacyjnych i 2) modemy, w tym także modemy cyfrowe oraz produkty, których część składową stanowi dowolnego rodzaju modem, należy zawsze klasyfikować do pozycji 8517).

do pozycji 8471, czy też do pozycji 8517 CN zmienionej rozporządzeniem nr 3009/95. Zacznę jednak od orzecznictwa Trybunału dotyczącego tej problematyki.

17. Jak Trybunał wielokrotnie orzekł, ze względu na zasadę pewności prawa i ułatwienie kontroli decydującym kryterium dla klasyfikacji taryfowej towaru są zasadniczo obiektywne właściwości i cechy towaru opisane w pozycjach CN [24].

18. W sprawie Peacock Trybunał orzekł, że w okresie pomiędzy lipcem 1990 r. i majem 1995 r. karty sieciowe (LAN) do maszyn do przetwarzania danych należało klasyfikować w pozycji 8471 jako części maszyn tego typu [25], podczas gdy w sprawie Cabletron [26] Trybunał w zasadzie potwierdził, że urządzenia sieciowe (LAN), w szczególności karty sieciowe, należy klasyfikować w pozycji 8471 CN zarówno przed 1 stycznia 1996 r., jak i po tej dacie.

19. W sprawie CBA Computer [27] Trybunał orzekł, że karty dźwiękowe będące przedmiotem sporu w tej sprawie [28] nie pełnią specyficznej funkcji i należy dokonać ich klasyfikacji w pozycji 8471. Następnie w sprawie Jacob Meijer [29] Trybunał potwierdził, że kart dźwiękowych nie należy klasyfikować do pozycji 8543, która dotyczy wyłącznie elektrycznych maszyn i urządzeń wykonujących indywidualne funkcje. Przeciwnie, w wyroku w sprawie Ikegami [30] Trybunał stwierdził, że urządzenie, które zapisuje sygnały pochodzące z kamer i po skompresowaniu odtwarza je na ekranie w celach wideonadzoru, spełnia specyficzne funkcje inne niż przetwarzanie danych w rozumieniu uwagi 5 lit. E) do działu 84 CN.

20. W wyroku w sprawie Hewlett Packard [31] Sąd Pierwszej Instancji stwierdził między innymi, że „z uwagi 5 lit. E) wynika, że

24 — Zobacz na przykład wyrok z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie C-467/03 Ikegami, Zb.Orz. str. I-2389, pkt 17. Zobacz także ww. w przypisie 2 wyrok w sprawie Peacock, pkt 9 i przywołane w nim orzecznictwo.

25 — Wyżej wymieniony w przypisie 2. W szczególności karty sieciowe (LAN) są przeznaczone wyłącznie do maszyn do przetwarzania danych, są do nich bezpośrednio podłączone, a ich rola polega na dostarczaniu i przyjmowaniu danych w postaci, w której maszyny te mogą je wykorzystywać.

26 — Wyżej wymieniony w przypisie 3, pkt 27. Zwracam uwagę na to, że nawet jeżeli jeden z 58 typów sprzętu, o którym mowa w wyroku w sprawie Cabletron, miał być przeznaczony także do WAN, Trybunał uznał w tej sprawie, że wszystkie rodzaje tego sprzętu były przeznaczone do połączeń komputerowych w ramach sieci lokalnej.

27 — Wyrok z dnia 7 czerwca 2001 r. w sprawie C-479/99 CBA Computer, Rec. str. I-4391, pkt 21–28.

28 — Zdefiniowane jako „obwody elektroniczne, które pozwalają maszynie na przetwarzanie danych i jej jednostkom przetwarzać sygnały akustyczne”.

29 — Wyrok z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawach połączonych C-304/04 i C-305/04 Jacob Meijer i Eagle International Freight, Zb.Orz. str. I-6251.

30 — Wyżej wymieniony w przypisie 24.

31 — Wyrok z dnia 13 lutego 2001 r. w sprawach połączonych T-133/98 i T-134/98 Hewlett Packard France i Hewlett-Packard Europe przeciwko Komisji, Rec. str. II-613.

typ urządzenia wyłączony z pozycji 8471 stanowi samodzielną jednostkę spełniającą specyficzną funkcję, która mogłaby również zostać osiągnięta bez pomocy maszyny do przetwarzania danych, ale w bardziej pracochłonny sposób" [32]. Trybunał także stwierdził, że przekazywania danych w ramach systemu przetwarzania danych nie należy traktować jako funkcji telekomunikacyjnej [33].

21. Zwracam uwagę, że choć Trybunał ustalił w pewnej liczbie spraw klasyfikację obwodów elektronicznych (dla urządzeń LAN), nie uczynił tego jeszcze dla urządzeń WAN. Choć jasno wynika zatem z orzecznictwa Trybunału, iż karty sieciowe LAN jedynie „dostarczają i odbierają dane" w postaci, w jakiej maszyny do przetwarzania danych mogą je wykorzystać, są więc porównywalne do każdego innego medium, za pośrednictwem którego maszyna ta otrzymuje i dostarcza dane (co oznacza, że nie pełnią specyficznej funkcji), produkty w niniejszej sprawie są kartami dwufunkcyjnymi sieciowo-modemowymi.

22. Z tego wynika w moim przekonaniu, że powyższe twierdzenie dotyczące kart LAN nie może mieć analogicznego zastosowania do kart sieciowych zawierających funkcje WAN, ponieważ w przeciwieństwie do zwykłego „dostarczania i odbierania danych" ta ostatnia musi koniecznie „przetworzyć" takie dane/sygnały. Urządzenie WAN musi rzeczywiście przetworzyć otrzymane dane/sygnały w drodze „*mo*dulacji" i „*dem*odulacji" (stąd nazwa modem) z postaci analogowej do cyfrowej i vice versa, tak aby po pierwsze, mogły być one przekazywane w sieci telefonicznej (postać analogowa) i po drugie, żeby były kompatybilne z maszyną do przetwarzania danych (postać cyfrowa). Uważam, że w tym względzie należy uznać za zasadny argument Komisji, iż funkcję WAN, tak jak to zostało m.in. wyjaśnione w poprzednim punkcie, należy traktować jako funkcję „inną niż przetwarzanie danych".

23. Jestem zdania, że na podstawie obiektywnych cech funkcja WAN (modem) wchodzi w zakres telekomunikacji (tj. pozycji 8517), a nie przetwarzania danych (tj. pozycji 8471). Co więcej, w przeciwieństwie do urządzeń LAN urządzenia WAN wykorzystują linię telefoniczną w celu komunikacji. W tym względzie podkreślam, że karty te zostały już zatwierdzone do użycia w sieci telefonicznej i mogą być wykorzystywane jako modemy.

32 — Zobacz pkt 39 wyroku. Trybunał orzekł jednakże, że żaden z tych produktów (dla sieci LAN) nie jest zdolny do pełnienia funkcji niezależnie od maszyny do przetwarzania danych lub całego systemu.

33 — Zobacz pkt 42 wyroku.

24. Na tej podstawie podsumowuję, że urządzenia WAN, w przeciwieństwie do urządzeń zawierających jedynie funkcję LAN, spełniają „specyficzną funkcję", ponieważ dane przesyłane i odbierane przez modem muszą koniecznie zostać przetworzone z sygnałów, jakie maszyna do przetwarzania danych jest w stanie przetworzyć, w sygnały przesyłane drogą linii telefonicznych i innych podobnych środków komunikacji.

25. Wyłączenie klasyfikacji modemów z pozycji 8471 zostało wyraźnie potwierdzone w notach wyjaśniających HS i raczej jasno przyporządkowane do pozycji 8517 [34]. Klasyfikacja kart do pozycji 8517 została także potwierdzona przez komitet [35]. Co więcej, Kompendium opinii klasyfikacyjnych Zharmonizowanego Systemu [36] wydane przez WCO zawiera numeryczną listę opinii klasyfikacyjnych przyjętych przez tę organizację, zredagowaną zgodnie z porządkiem pozycji i podpozycji HS. W kompendium tym zawarta jest następująca opinia klasyfikacyjna z dnia 13 listopada 1998 r.:

„3. Karty przeznaczone do maszyn do przetwarzania danych (slot-it card) należy zaklasyfikować w pozycji 8517.50/3, gdyż przetwarzają sygnały cyfrowe maszyny do przetwarzania danych w sygnały analogowe i vice versa, umożliwiając w ten sposób komunikację z inną maszyną do przetwarzania danych za pośrednictwem systemu linii telefonicznej. Karta umożliwia także maszynom do przetwarzania danych wysyłanie i odbieranie faksów i e-maili, pozwalając na realizację tych operacji z telefonu komórkowego" [37].

26. Ponadto, nawet jeżeli nie mają rationae temporis znaczenia dla niniejszej sprawy, ostatnie zmiany w CN (będące skutkiem reorganizacji HS), które weszły w życie

34 — Sekcja XVI, część IV zatytułowana „Aparatura telekomunikacyjna dla systemów przewodowych na prąd nośny lub dla systemów przewodowych cyfrowych" ma następującą treść: „Systemy te opierają się na modulacji prądu elektrycznego lub światła w drodze analogowych lub cyfrowych sygnałów [i] służą przesyłaniu różnego rodzaju informacji (znaków, grafiki, obrazów i innych danych, etc.) Zawierają one: […] B) modulatory-demodulatory (modemy)", str. 1654 (wersja z lutego 2004 r.).

35 — Trybunał stwierdził, że opinie komitetu nie mają wiążącej mocy prawnej, ale orzekł też, że „stanowią one ważny instrument służący zapewnieniu jednolitego stosowania kodeksu celnego przez organy celne państw członkowskich i mogą być jako takie uważane za uprawnione środki służące do interpretowania tego kodeksu" (wyrok z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie C-11/05 Friesland Coberco Dairy Foods, Zb.Orz. str. I-4285, pkt 39 i przytoczone orzecznictwo).

36 — WCO, Zharmonizowany System Oznaczania i Kodowania Towarów — Kompendium opinii klasyfikacyjnych, sekcja XVI, pozycja 8517.50, str. XVI/19E (wersja z lutego 2004 r.).

37 — Znajduje się tu także odwołanie do podobnych opinii: 8517.50/1 dotyczącej sprzętu łączącego maszynę do przetwarzania danych z linią telefoniczną i 8517.50/2 dotyczącej sprzętu łączącego maszynę do przetwarzania danych z linią telefoniczną przez ISDN, przy założeniu, że ogólne reguły 1 i 6 są stosowane.

w dniu 1 stycznia 2007 r., wprowadzając istotne zmiany do działu 84 i 85, stanowią poparcie dla moich wniosków. Podczas gdy uwaga 5 lit. E) nie uległa zmianie, nowa uwaga 5 lit. D) wyłączyła jednak z zakresu pozycji 8471 niektóre produkty. Są to między innymi: „[ii] aparatury do transmisji i odbioru głosu, obrazu lub innych danych, włączając aparaturę do komunikacji w sieci przewodowej lub bezprzewodowej (takiej jak lokalna lub rozległa sieć komputerowa)” [38]. Jednocześnie pozycja 8517 CN uległa zmianie, tak że zawiera: „Aparaty telefoniczne, w tym aparaty telefoniczne do sieci komórkowej lub do pozostałych rodzajów sieci bezprzewodowych; aparatury do transmisji i odbioru głosu, obrazu lub innych danych, włączając aparaturę do komunikacji w sieci przewodowej lub bezprzewodowej (takiej jak lokalna lub rozległa sieć komputerowa)” [39].

28. Muszę przyznać, że nie zgadzam się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniłem powyżej, funkcję WAN tych kart należy obiektywnie interpretować jako funkcję niepolegającą na przetwarzaniu danych. Jeżeli raczej bezwzględne kryteria z orzecznictwa w sprawach Peacock and Cabletron [40] oraz działy 84 i 85 podlegałyby zbyt rygorystycznej interpretacji, wtedy każde urządzenie musiałoby zostać zaklasyfikowane jako maszyna do przetwarzania danych — nawet jeżeli spełnia funkcje inne od przetwarzania danych — tylko na podstawie faktu, że urządzenia te działają w połączeniu z maszyną do przetwarzania danych, na przykład w ramach obwodu elektronicznego [41]. W tym duchu muszę zgodzić się z argumentem Komisji, że taka interpretacja pozbawiłaby uwagę 5 lit. E) CN wszelkiego skutku.

## C — *Pytanie drugie*

27. Przekazane pytania prejudycjalne zawierają twierdzenie, że w każdym razie karty należy zaklasyfikować do pozycji 8471, ponieważ funkcja WAN nie może działać niezależnie od maszyny do przetwarzania danych.

29. W pytaniu drugim sąd krajowy dąży do ustalenia, czy jeśli Trybunał dojdzie do

38 — Zmiany w nomenklaturze zostały załączone do konwencji i przyjęte zgodnie z zaleceniem z dnia 26 czerwca 2004 r. Rady Współpracy Celnej, Światowej Organizacji Celnej, Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów (Bruksela, 14 czerwca 1983 r.), wejście w życie w dniu 1 stycznia 2007 r., str. 67.

39 — Ibidem, str. 80.

40 — Zgodnie z tym orzecznictwem, między innymi produkty niemające funkcji, którą byłyby w stanie realizować *bez wsparcia* maszyny do przetwarzania danych, należy klasyfikować w pozycji 8471.

41 — Obserwując rozwój technologiczny (wszechobecne korzystanie z komputerów osobistych i obwodów elektronicznych etc. w coraz większej gamie produktów) muszę dodać, że objęłoby to znaczny procent produktów — co tylko zwiększa powagę dyskutowanych zagadnień.

wniosku, że zastosowanie karty dwufunkcyjnej sieciowo-modemowej do WAN jest funkcją specyficzną, to dla klasyfikacji taryfowej ma znaczenie fakt, iż podstawową funkcją tego produktu jest zastosowanie go do LAN.

30. Olicom twierdził, że LAN stanowi w każdym razie podstawową funkcję kart, a także funkcję, z której głównie korzystają konsumenci. Jednakże fakt, że karty będące przedmiotem sporu są specjalnie przeznaczone do użytku w przenośnych komputerach, wskazuje moim zdaniem, iż dzięki obiektywnym cechom przenośnych komputerów, ich zastosowaniu i przeznaczeniu, może się zdarzyć, że tylko funkcja WAN jest dostępna (funkcja LAN pozostaje nieodłącznie „lokalna" i ograniczona na przykład do danego biura lub siedziby przedsiębiorstwa). Ponadto uważam, że zazwyczaj kupuje się przenośny komputer zamiast typowego komputera osobistego właśnie z powodu swobody korzystania z tego pierwszego i jego zdatności do przenoszenia, co skutkuje jego wyższą ceną i zasadniczo niższymi zdolnościami przetwarzania, wyposażeniem i tak dalej.

31. Moim zdaniem, z rozważań dotyczących pytania pierwszego wynika, że wystarczy stwierdzić, że — jako iż funkcja WAN rzeczonych kart jest funkcją specyficzną — nie ma znaczenia, czy podstawową funkcją tego produktu jest zastosowanie go do LAN.

32. W każdym razie, przeciwnie do argumentu spółki Olicom, jestem zdania, że w istocie zasadniczą cechą rzeczonych kart jest raczej ich podwójna funkcja (tj. fakt, że mogą być one stosowane do LAN, jak i WAN), co zresztą wpływa na ich specjalne zaprojektowanie do komputerów przenośnych, cenę, etc. Ponadto, jak zostało powyżej wspomniane, komitet jednomyślnie zdecydował (przy obecności wszystkich państw członkowskich), że niemożliwe jest ustalenie podstawowej funkcji kart będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym [42].

33. W świetle powyższych rozważań, w związku z tym że w niniejszej sprawie ani ogólna reguła 3a), ani ogólna reguła 3b) nie mają zastosowania (co do pierwszej reguły, pozycje 8471 i 8517 mają ten sam poziom szczegółowości, co do drugiej — musiałoby chodzić o zasadniczą cechę kart, jaką jest ich podwójna funkcja, a nie o podstawową funkcję, która jest rozstrzygająca), moim zdaniem to ogólna reguła 1, ogólna reguła 3c) (klasyfikacja w pozycji, która w kolejności numerycznej jest ostatnia) i ogólna reguła 6 decydują, że właściwą klasyfikację kart stanowi pozycja 8517 CN.

42 — Opinia, w której komitet stwierdził w odniesieniu do tej sprawy, że na podstawie obiektywnych cech i danych karty nie mają podstawowej funkcji, wydaje mi się być całkiem przekonująca. Konkluzję opinii stanowiło stwierdzenie, że karty pełnią dwie oddzielne funkcje (LAN i WAN) i tym samym nie mają podstawowej funkcji.

## IV — Wnioski

34. W związku z powyższym stwierdzam, że Trybunał powinien udzielić następujących odpowiedzi na pytania prejudycjalne skierowane przez Østre Landsret w niniejszej sprawie:

1) Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej, zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3009/95 należy interpretować w ten sposób, że karty dwufunkcyjne sieciowo-modemowe, takie jak będące przedmiotem zawisłego przed sądem krajowym sporu, są od dnia 1 stycznia 1996 r. objęte jako aparatura telekomunikacyjna należnościami celnymi właściwymi dla pozycji 8517.

   Pojęcie „specyficznej funkcji" w rozumieniu uwagi 5 lit. E) do działu 84 Nomenklatury Scalonej zmienionego rozporządzeniem Komisji nr 3009/95 należy interpretować w ten sposób, że klasyfikacji do pozycji innej niż 8471 należy dokonać w przypadku występowania funkcji WAN, bez względu na fakt, czy funkcja WAN może działać niezależnie od maszyny do automatycznego przetwarzania danych.

2) Zważywszy, że zastosowanie kart dwufunkcyjnych sieciowo-modemowych, takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, do WAN jest funkcją specyficzną, dla klasyfikacji taryfowej nie ma znaczenia fakt, iż za podstawową funkcję tych kart należy uznać ich zastosowanie do LAN.